

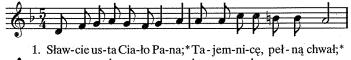
- 2. W Panu cała chluba moja, cieszcie się, pokorni! * Wspólnie ze mną chwalcie Pana, sławmy Imię Jego! *Refr.*
- 3. Kiedym tęsknie szukał Pana, raczył mnie wysłuchać * I od wszelkiej trwogi mojej raczył mnie uwolnić. *Refr.*
- 4. Cieszcie się widokiem Jego, On was nie zawiedzie; * Pan usłyszał głos biednego, wyrwał go z ucisków. Refr.
- 5. Tych, co Pana się lękają, Anioł Pański broni, * By ich wyrwać z ręki wroga, szańcem ich osłoni. *Refr.*
- 6. Więc skosztujcie i zobaczcie, jaki Pan jest dobry! * Kto do Niego się ucieka, ten błogosławiony! *Refr.*
- 7. Z czcią i lękiem służcie Panu, święty ludu Boży, * Bo nie zazna niedostatku, kto się boi Pana. *Refr.*
- 8. W nędzy znajdą się bogacze, będą łaknąć chleba; * Ci zaś, co szukają Pana, obfitować będą. *Refr.*

222

Sławcie usta Ciało Pana

t.: Pange lingua, tł. ks. T. Karyłowski (Siedl. 4)

m.: I. Pfeiffer

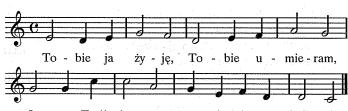
SynTej, co jest Nie-ska-la - na, *Król na-ro-dówprze-lać chciał.

I Krew, źró-dło łask bezmia-ry, * Któ-ra w o-kup dusz i ciał. *

- 2. Nam On dany, nam zrodzony * Z Panny czystej, niby kwiat, * Gdy na ludzkich serc zagony, * Ziarno słowa rzucił w świat, * W sposób iście niezgłębiony * Zamknał okres ziemskich lat!
- 3. Gdy ostatnia noc nastawa, * Po wieczerzy z braćmi współ, * Którą odbył według prawa, * Z przepisanych mięs i ziół, * Siebie sam Dwunastom dawa * Ręką swą na Boży stół!
- 4. Słowo-Ciało chleb w ofierze * Słowem w Ciało zmienia nam: * Z wina Krew się Pańska bierze * Chociaż zmysł nie sięga tam; * Sercom, żądnym prawdy szczerze * Wiary głos wystarcza sam!
- 5. Więc Sakrament takiej miary * Wielbiąc, skłońmy twarz ze czcią: * Niech ustąpi Obrzęd Stary * Przed Nowego Prawa Krwią: * Niech dopełni światło wiary * Zmysłów niemoc mocą swą!
- 6. Rodzicowi bijmy czołem, * Zrodzonemu hymn niech brzmi. * W pieniu wdzięcznym i wesołym * Moc Im, hołd po wszystkie dni: * Pochodzący z Obu społem * W równej niechaj będzie czci!

Tobie ja żyję (3x)

Je - zu, Twój jes - tem w ży - ciu i przy śmier - ci.

224 Twoja cześć, chwała

1. Two - ja cześć, chwa - ła, nasz wie-czny Pa - nie,

- 2. Tobie dziś dajem z rzeszą tych ludzi * Pokłon i pienie, my Twoi słudzy.
- 3. Dziękując wielce Twej wielmożności * Za ten dar zacny, Twei wszechmocności:
- 4. Żeś się darował nam nic niegodnym * W tym Sakramencie nam tu przytomnym.
- 5. Raczyłeś zostać w takiej osobie, * Dla nas grzeszników nie folgując sobie.
- 6. Ciało Twe święte, co krzyżowali, * I Krew Najświętszą, którą przelali.
- 7. Przyszedłszy na świat, Pan wiecznej chwały, * Użyłeś wiele nędzy niemałej.
- 8. Dałeś się potem z wielkiej miłości * Na męki srogie bez wszej litości.
- 9. Wstępując potem do chwały wiecznej, * Zostawiłeś nam ten to dar zacny.
- 10. Na co my patrząc w tym Sakramencie, * Z pociecha wielka serce nam rośnie.
- 11. Tobie my, Boże, teraz śpiewamy, * Przed Twa światłością nisko padamy.
- 12. Użycz nam łaski, wszechmocny Boże, * Bez Twej pomocy człek nic nie może.

U drzwi Twoich stoje, Panie 225

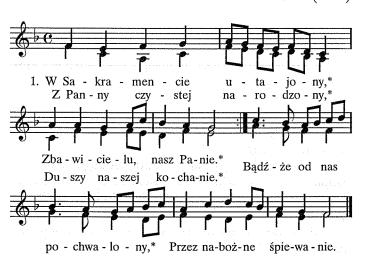

- 2. Który pod postacią chleba; * Prawdziwy Bóg jesteś z nieba.
- 3. W tej Hostyi jest Bóg żywy, * Choć zakryty, lecz prawdziwy.
- 4. W Tym Najświętszym Sakramencie * Z nieba stawasz w tym momencie.
- 5. Jak wielki cud Bóg uczynił, * Gdy chleb w Ciało Swe przemienił.
- 6. A nam pożywać zostawił, * Ażeby nas przez to zbawił.
- 7. Święty, Mocny, Nieśmiertelny, * W majestacie swym niezmierny!
- 8. Aniołowie się lekają, * Choć na Jego twarz patrzaja.
- 9. Wszyscy niebiescy Duchowie * Lękają się i królowie:
- 10. Niebo, ziemia ani morze * Pojać, co jest Bóg, nie może.

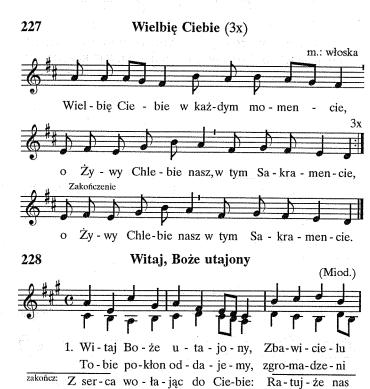
- 11. Żaden z wojska anielskiego * Nie dostąpi nigdy tego,
- 12. Czego człowiek dostępuje, * Ciało i Krew gdy przyjmuje.
- 13. Jam nie godzien, Panie, tego * Abyś wszedł do serca mego;
- 14. Rzeknij tylko słowo swoje, * A tym zbawisz duszę moją.
- 15. Kłaniam się Tobie samemu, * Bądź miłościw mnie grzesznemu.
- 16. Niechaj żyję z Tobą, Panem, * Aż na wieki wieków. Amen.

226 W Sakramencie utajony

(Miod.)

- 2. W majestacie swym niezmierny, * Tobie my się kłaniamy; * Pobłogosław lud Twój wierny, * Pokornie Cię błagamy: * Zbaw nas, Jezu miłosierny, * Jako w Tobie ufamy.
- 3. Chwała Tobie w tej świętości * Na wiek wieków niech słynie; * Tyś ją dla nas w swej miłości * Ustanowił jedynie; * A po śmierci z Twej dobroci * Niech nas niebo nie minie.

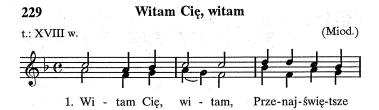
17 - Śpiewnik...

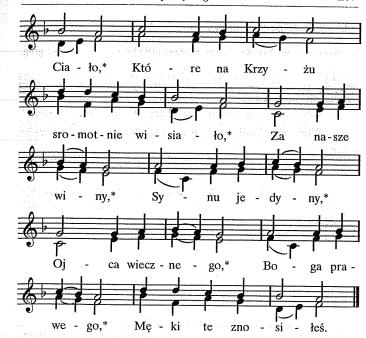

D.c. al fine

lud Twój do stóp Twych się ście - le.

- 2. Tyś pod przymiotami chleba ukrył siebie całego, * Byś tym świętym Sakramentem mógł nasycić każdego, * Na ołtarzu przemieszkujesz, * Swe nam Ciało ofiarujesz, * Wzywasz: "Pójdźcie obciążeni, * Będziecie posileni".
- 3. Ciebie tedy uwielbiamy w Najświętszym Sakramencie, * Kiedy w życiu nas posilasz i w ostatnim momencie; * Dajemy Ci pokłon pienia, * Nagradzając te zelżenia, * Które niegodni sprawują, * Gdy Cię w grzechu przyjmują.
- 4. Niech Ci w wieki nieskończone będzie chwała, o Boże, * Daru Twego tak wielkiego rozum pojąć nie może: * My Cię czcimy w znaku chleba, * Daj nam dostać się do nieba, * Byśmy na twarz Twą patrzyli, * Ciebie wiecznie chwalili.

- 2. Dajem Ci pokłon, Bogu prawdziwemu, * W tym Sakramencie dziwnie zakrytemu; * Zebrzem litości * I Twej miłości, * Byś gniew swój srogi, * O Jezu drogi, * Pohamować raczył.
- 3. Zmiłuj się, zmiłuj nad nami grzesznymi, * Nie racz pogardzać prośbami naszymi; * Zgrom hardych siły, * Daj pokój miły, * Wyniszcz złe rady, * Wykorzeń zdrady * Pośród ludu swego.
- 4. A kiedy przyjdzie z światem tym rozstanie, * Ratuj nas, ratuj, dobrotliwy Panie! * Niech z ciała Twego * Przenajświętszego * Posiłek mamy * I oglądamy * Ciebie łaskawego.

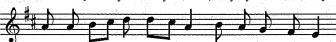
230 Zbliżam się w pokorze

t.: Adoro Te, 3-6 zwr. ks. A. Poradowski (1953 r.)

m.: greg.

1. Zbli-żam się w po - ko - rze i nis-koś - ci swej;*
Wiel-bię Twój ma - jes - tat, skry-ty w Ho-stii tej.*

To-bie dziś w o-fie - rze ser-ce da - ję swe;*

O u - twier-dzaj w wie - rze, Je - zu dzie-ci - Twe.

- 2. Mylą się, o Boże, w Tobie wzrok i smak; * Kto się im poddaje, temu wiary brak; * Ja jedynie wierzyć Twej nauce chcę, * Że w postaci Chleba utaiłeś się.
- 3. Bóstwo swe na krzyżu skryłeś wobec nas; * Tu ukryte z Bóstwem Człowieczeństwo wraz; * Lecz w Oboje wierząc, wiem, że dojdę tam, * Gdzieś przygarnął łotra: do Twych niebios bram.
- 4. Jak niewierny Tomasz Twych nie szukam ran * Lecz wyznaję z wiarą, żeś mój Bóg i Pan, * Pomóż wierze mojej, Jezu, łaską swą,* Ożyw mą nadzieję, rozpał miłość ma.
- 5. Ty, co jak Pelikan, Krwią swą karmisz lud * Przywróć mi niewinność, oddal grzechów brud * Oczyść mię Krwią swoją, która wszystkich nas * Jedną kroplą może obmyć z win i zmaz.
- 6. Pod zasłoną teraz, Jezu, widzę Cię; * Niech pragnienie serca kiedyś spełni się: * Bym oblicze Twoje

tam oglądać mógł, * Gdzie wybranym miejsce przygotował Bóg.

t.: F. Karpiński (S.P.J.)

1. Zrób-cie Mu miej-sce, Pan i-dzie z nie - ba,*

Pod przy-mio - ta - mi u - kry-ty chle - ba,*

Za - gro-dy na - sze wi - dzieć przy-cho - dzi,*

- I jak się Je go dzie ciom po wo dzi.
- 2. Otocz Go wkoło, rzeszo wybrana, * Przed twoim Bogiem zginaj kolana! * Pieśń chwały Jego śpiewaj z weselem; * On twoim Ojcem, On przyjacielem.
- 3. Nie dosyć było to dla człowieka, * Ze na ołtarzu co dzień Go czeka: * Sam ludu swego odwiedza ściany, * Bo pragnie bawić między ziemiany.
- 4. Zielem, kwiatami ścielcie Mu drogi, * Którędy Pańskie iść będą nogi! * I okrzyknijcie na wszystkie strony: * "Pośród nas idzie błogosławiony!"